

Van den Broeck, Walter (1985), *Het beleg van Laken*. Antwerpen, Manteau. Eerste druk.

Ik ben dit boek beginnen lezen in de versie waarin ook de vervolgen staan, wat een klepper van bijna duizend bladzijden oplevert. Het is mij een raadsel dat deze rommel ooit zoveel aandacht heeft gekregen. Het weinige (dat geef ik toe) dat ik ervan gelezen heb, vond ik onnozel en slecht geformuleerd. Geen enkele keer heb ik het gevoel gehad dat iemand aan het woord was die het juiste woord of beeld wist te kiezen. Ik vond het integendeel een vermoeiende woordenbrij, langdradig, gemaakt grappig, zelfingenomen en oninteressant. Die Spielerei om met dezelfde letters vier boektitels te maken, vind ik onnozel. Toen ik op bladzijde 35 in de dikke versie (in de afzonderlijke is het bladzijde 44) het volgende las:

“Wat ik nu voel, dat moet vlak na de oorlog elke collaborateur hebben gevoeld, toen hij uit het raam kijkend in de verte een horde dronken en door de burens opgehitste verzetslui zag komen.”, toen heb ik besloten om de lectuur te stoppen uit diepe walging. Arm Vlaanderen.

Weg ermee. Recht naar het oud papier. De dunne versie uit 1985 is een eerste druk. Die houd ik misschien nog even, ook al is hij antiquarisch niets waard. Bij De Slegte wilden ze hem zelfs niet gratis omdat ze er al veel van hadden.

Toevoeging van 6 februari 2024. Intussen heb ik die dundruk blijkbaar ook al weggegooid wat hij zit niet meer in mijn kast.

Philip Vermoortel
09-2019